

דברי הכרת 861
23.3.84

מ. 57

תנינא סוטה ואלא באלא

"כל סוטה" הלך בדרך כל בשר ודם והותיר מאחוריו חלל ריק.

צער רב ואבל כבד נפלו על כל קוראיו ותורגו המה אחר דרך להחיותו. תחילה פנו לרפואה הקונבנציונאלית וניסו סוגים שונים של אספירינים, מוסקולים, אקמולים ואפילו אנטיביוטיקה, אך - אהה - ללא הועיל. כלאחר ייאוש הוכנס לחדר-הניתוחים (חרף העיצומים והצמצומים) ומנתח מוחות מן השורה הראשונה הוזמן לנתחו, אך שוב אהה - ללא הועיל.

כלאחר ייאוש שלאחר הייאוש פנו האוהדים לפאראפסיכולוגיה. ניסו להע- לוח רוחו באוב, אך היא סירבה לשתף פעולה. ניסו שיטת דיקור במחטים סינית, אך מלבד זאת שגופו נעשה ככברה, רוחו אלינו לא חזרה. אפילו לבאבא-סאלי הוגיעו אותו, אך לאחר המפגש באבא-סאלי הוא ששוכנע ללכת (זצ"ל).

מאחר ונאשו אוהדיו המסורים מכל המאמצים (מאחר ואלה לא נשאו פרי) החלו לתהות על איך, למה ומדוע.

איך "כל סוטה" נטש אותנו?
למה "כל סוטה" נטש אותנו?

ומדוע הוא משיב פנינו ריקם בנסיונות להחיותו?

הועלו סיבות מסיבות שונות ואפשרויות מאפשרויות שונות. אולם רובם ככולם הגיעו לרחשי הסכמה, כי יש מן ההגיון בכך שאלמלא אבד חינו בעינינו הרי שלא היה אובד לנו. רוצים לומר, כי יען כי צרנו לו דמות שאינה אהודה. עליו, על מה ולמה לו לשוב לעולם החיים לאחר שפרש אל עולם האמת?

(קול (כל) סוטה - המשך)

הוקמה מועצת זקנים והיא ישבה וחשבה וטיכסה עצה, כיצד להשיא את נפש "כל סוטה" לחפוף בחייו שוב. מובן כי מצאו לנכון להציע לו מתכונת חדשה, אשר תישא חן בעיניו.

ותיפן מועצת הזקנים לרב מגים אשר בכוחו העילאי יצר קשר עם "כל סוטה" וישטח בפניו את רצונם ומאוויים של מעריציו באשר הם.

וירא "כל סוטה" כי טוב ויתרצה. עם הבשורה פרצו האוהדים בגילווי שמחה, גילה ודיצה.

וירא "כל סוטה" קלות ראשם של אוהדיו ויאבה להבהיר להם את פרישותו מהם ואת התניותיו להישארותו עימם. וירם ידו אל על למען יסכיתו ויפתח דבריו באילו המילים:

"רבותי הכבודים, קוראי הנלהבים. יודע אני עד מה קשתה עליכם פרידתכם מעלי ועד מה רבו מאמציכם להשיבני לחיים. מבין אני לצורך אשר לכם בעיתון (בלי יומרות) מסוגי, העונה על צרכיהם של הצעירים (אם בגילם ואם ברוחם); מבין אני לצורך להתבטא, להיקרא וגם לקרוא את מחשבותיכם ורחשי לבכם. אולם, אהה, עוולה לי גרמתם. השתמשתם בי ככלי לניטוי כל הרע, המכוער, הקיצוני (אם לשמאל ואם לימין) והלא-נעים. דיברתם מעל דפי על מלחמות ורצח, על סברה ושטילה. אולם את הצדדים הנעימים והיפים יותר של החיים כיחדתם ממני.

אכן נכון אני ומזומן לשמש לכם ככלי תקשורת, כפה. אולם רצוני לשמש לכם לפה גם כאשר צחוק יפרוץ הימנו, גם כאשר חיוך יעלה על דל שפתיו ואפילו כאשר דמעות יעמדו בעיניכם, ולא רק כאשר קיתונות ייצאו במחול-שדים מפיותיכם."

כך או כך, במילים דרמטיות אלה סיים "כל סוטה" את דבריו.

אנו אשר קיבלנו עלינו את דבריו מחד ואת התניותיו מאידך, החלטנו לבשרכם, הקהל הרחב, על הולדתו המחודשת של מקורבנו "כל סוטה" ולהתרות בכס שנית למען תסכיתו לדבריו וחיטו לבכם אל כל צדדיו של המטבע. לא רק בפוליטיקה ובמלחמות תרבו מילים. וכולנו תקווה כי הקוראים יהיו לכותבים והכותבים - לקוראים.

להת' שוב מעל פני הדפים
באחד השבועות הקרובים.
ה מ ע ר כ ת
(ניקול, איציק, עפר ואהוד)

